

DINSDAG
27 MAART

"Vrouw, zie, uw zoon... (tot de
discipel) zie, uw moeder..."
(Johannes 19:26, 27)

Opening

Aanvangslied – Als ik in gedachten sta *Hervormde liedbundel Gezang 46: 1 en 2*

1. Als ik in gedachten sta
bij het kruis van Golgotha,
als ik hoor wat Jezus sprak,
voor Zijn oog aan 't kruishout brak,

2. Hoe nog stervende Zijn mond
troost voor vriend en moeder vond,
weet ik: "Hij vergeet ons niet,
schoon Hij stervend ons verliet."

Aanvangstekst – Johannes 13:34 en 35

Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt;
zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.
Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde
onder elkaar hebt.

Samenzang – Lam Gods, dat zo onschuldig

Uit aller mond lied 69: 1 en 2

1. Lam Gods, dat zo onschuldig,
zo moedig en geduldig,
aan 't schand'lijk kruishout lijdt,
verdienden niet mijn zonden
die striemen en die wonden?
Ik weet, dat Gij onschuldig zijt!

2. Niet Gij, neen ik moest sterven
en 's Vaders liefde derven
in eindeloze pijn!
Maar in Uw mededogen
sloeg Gij op mij Uw ogen
en wilde mijn Verlosser zijn.

Bijbellezing – Johannes 19:23-27

23 Nadat de soldaten dan Jezus gekruisigd hadden, namen zij Zijn kleren en maakten vier delen, voor elke soldaat een deel, en zij namen ook het onderkleed. Het onderkleed nu was zonder naad, van bovenaf als één geheel geweven.

24 Zij dan zeiden tegen elkaar: Laten wij dat niet scheuren, maar laten wij erom loten voor wie het zal zijn. Opdat het Schriftwoord vervuld zou worden dat zegt: Zij hebben Mijn kleren onder elkaar verdeeld en over Mijn kleed hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de soldaten gedaan.

25 En bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder, de zuster van Zijn moeder, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena.

26 Toen nu Jezus Zijn moeder zag en de discipel die Hij liefhad, bij haar zag staan, zei Hij tegen Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon.

27 Daarna zei Hij tegen de discipel: Zie, uw moeder. En vanaf dat moment nam de discipel haar in zijn huis.

Overdenking

Stiltemoment

Muzikaal intermezzo

Samenzang – Schenk m' een blik van Uw genâ

Hervormde liedbundel Gezang 32: 2 en 4

2. Van al de last dier plagen,
met Goddelijk geduld,
o Heer, door U gedragen,
heb ik, heb ik de schuld!
Och, zie hoe 'k voor Uw ogen
hier als een zondaar sta,
en schenk, vol mededogen,
m' een blik van Uw gena!

4. U zij de dank mijns harten,
U, Jezus, dierb're Zoon,
voor 't dragen van die smarten,
die haat, die spot en hoon!
Och, blijv', wat troost ik derve,
de hoop op U mij bij,
opdat, wanneer ik sterve,
in U mijn einde zij!

Gedicht – Vrouw, zie uw Zoon – Diny Beijersbergen-Groot

Hoe kan een moeder nog van toekomst dromen
als kinderen zo lijden aan 't bestaan.
Is dit het zwaard dat in haar ziel zou komen?
O welke moeder kan zo'n droefheid aan?

Haar hart brak daar in duizend scherven;
haar zoon hing daar als spot en hoon.
Haar kind dat voor de wereld daar moest sterven,
al lang reeds afgestaan, maar toch haar zoon.

Door scherpe pijn had ze het hoofd gebogen,
en leunde op vrienden en het oude woord,
dat in haar hart bewaard werd en gewogen
als vage echo door de jaren heen gehoord.

Zijn ogen zochten stil haar droef gezicht
en zag haar naast Zijn vriend daar staan.
Vol zorg en liefde nog op hen gericht
sprak Hij tot hen: 'Zoon, zie uw moeder aan.'

En tussen pijn en bange eenzaamheid
wijst Hij haar moederhart een richting aan:
'Zie naar Mijn vriend die met u schreit,
wil toch als troost nu samengaan.'

Samenzang – Zijn oog slaat mij in liefde gade

Psalm 31:17

Geloofd zij God, Die Zijn genade
Aan mij heeft groot gemaakt;
Die voor mijn welstand waakt:
Zijn oog slaat mij in liefde gade;
Hij wil mij heil bereiden;
Mij in een vesting leiden.

Dankgebed

Samenzang – Ik heb de vaste grond gevonden

Uit aller mond lied 136: 1, 2 en 9

1. Ik heb de vaste grond gevonden,
waarin mijn anker eeuwig hecht;
de een'ge grond, in Jezus' wonden
voor het begin der tijd gelegd.
Die grond zal vast, onwrikbaar staan,
als aard' en hemel ondergaan.

2. Het is het eeuwige erbarmen,
door mensen nimmer uitgedacht;
het zijn de liefdevolle armen,
waarmee God op een zondaar wacht.
Die vol meêdogen op ons ziet,
al hoorden wij Zijn roepstem niet.

9. Laat dit de grond zijn van mijn leven,
zolang ik op de aarde ben;
laat heel mijn denken, heel mijn streven
gebouwd zijn op dit Fundament.
Dan juich ik eens bij Hem, verblijd:
'O, diepte van barmhartigheid!'